

cissimū in Christo parentis, B. Philippi sacrae reliquiae conditae essent: ibique corpus eius honorificentissimē conditum est à charissimis fratribus, inclusum primo captae cedinæ, hæcque intra plumbeam, & ista denum intra ligneam communem recondita: quippe cum talis mors eius fuerit, quæ bene antea vitæ cumulate responderit, haud dubitarent eum in cælis præmium recepisse, quod eius optimis virtutum meritis debebatur; futurumque ut corpus eius in terris sit venerationi, cuius anima in beatissima illa cælestium animorum patria requiescit. Honestissimo funere elatus est, adstante toto ferè sacro Cardinalium Collegio, & aliorum plurimorum Anustitum venerando cœtu; ac currenteque infinita populi multitudine, ut quem viventem ad eodē suspexissent, mortuum etiam honorarent, immò & certatim quicumque appropinquare corpori possent, avido tactu demonstrarent, qualem de eius sanctitate opinionem concepissent. Appositum denique est eius sepulchro Epitaphium, commune ei cum Illmo Cardinale Taurusio, cuiusdem olim Congregationis presbytero, qui post eum obiit, ætate licet multo provecior: ut quorum animi ad eodē in vita coniuncti fuissent, ut ipsum Baronius in Gratiarum actione de utriusque eadem die Cardinalitia creatione, ad Clementē Papam, alterum se suumque unanimen vocaverit, quem & de virtutibus Apostolicis, formaque antiquæ probitatis laudat) æquē post obitum idem tumulus utriusque corpora cōtineret. In quem sensum compositum Epitaphium, sic se habet: D. O. M. Francisco Mariae Taurusio Politiano, & Cesari Baronio Sorano, ex Congregatione Oratorij S. R. E. Presbyteris Cardinalibus, ne corpore disjungerentur in morte, quorum animi diuinitus virtutibus insignes in vita cōiunctissimi fuerant; eadem Congregatio unum utriusque monumentum posuit. Taurusius vixit annos LXXXII. menses IX. dies XIV. obiit III Idus Iunij M. VI. C. VIII. Baronius vixit annos LXVIII. menses VIII. obiit prid. Cal. Iulij M. VI. C. VII.

Possent prædictis multa alia adtexi, siue in laudationem tanti viri, siue in defensionem à quibusdam eius obrectatoribus. Sed dum ex superioribus, cum sint omnibus notissima, etiam me tacente dignissimus appareat qui ab omnibus laudetur, maledicos illos hic non moror, qui nihil aliud sciunt quàm cornicari, cum & inferius sit mihi cum illis opportunior colluctatio. Sat modò sit, neminē umquam extitisse ad eodē sanctum, ad eodē prudentem, ad eodē doctum, qui non multa eiusmodi exceperit spicula à similibus Momis, Nocte matre & Somno patre progenitis: cum nec Christus Dominus, nec Deus ipse Trinus & Vnus, ab iis immunes fuerint, sint, futurive sint. Verum, sicut ait Rex ille magnus, Propheta maximus qui iis sufferendis & contemnendis diutius assueverat, Sagitta^b parvulorum facta sunt plaga eorum, & infirmata sunt contra eos lingua eorum. Itaque finem huic scriptioni apponam, si prius extrema iungendo primis, hoc unum dixero, BARONIUM prudentissimū Historiæ tractatorem, eam omnium maximam inde utilitatem consecutum esse, quam Iordanes Gothorum Episcopus, & rerum gestarum scriptor, in fine commentarij de regnorum ac temporum successione, perbellè admonet, ex historiæ lectione percipi debere; nimirum ut mundi huius pravitates & arūnæ, quibus indefinenter volvitur & involvitur, eū nos cōtēnere penitus debere, & odio prosequi persuadeat: tantumque ex iis profecisse, ut contemptu terræ lucratus sit cælum: ideoque omnium hominum laudatione superiorem esse, cum iam depositis Fide & Spe, videat ac fruatur iis, quæ^c oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascenderunt; sola ardens Charitate, quæ non solum numquam excidit, sed etiam visione ac fruitione immensum augetur. Vnde & firma nobis fiducia accedat, quòd cum alios omnes, uniuersamque Ecclesiam, tum peculiari favore eos qui sibi familiariter in hoc mundo noti fuerunt (inter quos & indignissimum me fuisse, æternum gloriabor) apud Deum precibus protegat ac defendat, ac tandem ab exilio hoc miserrimo ad felicissimam patriam pertrahat. Amen.

^a In præfa.
ad Lector.

^b Psal. 63.

^c 1 Cor. 1.
2. 13.